

2014/2015

“Vítáme tě,
krásné ráno.
Dobrý den,
dobrý den.
Ať nám slunce září,
do těch našich tváří
celý den,
celý den.”

Viktorka Koudelková

Anežka Sukdoláková

Anička Hudycová

Artur Mikoláš

Barborka Medvedská

Kira Varga

Eliška Rambousková

Eliška Veselá

Elinka Černá

Šimonko Malý

Pavla Rambousková

Sandra Černá

1. týden 8.9. - 11.9. 2014

První týden máme už za sebou a věříme, že se všem dětem moc líbil. V pondělí jsme si kromě Stezky lesní moudrosti hráli různé hry na básničky a písničky, které pro nás připravila Pavla. Ve středu jsme zkoumali les a pak si v něm hráli a zpívali anglicky. Ve čtvrtek jsme objevili kaštan, našli spoustu zajímavých hub a ve tvořivé dílně jsme si vyrobili lišku.

2. týden 15.9. - 18.9. 2014

Tenhle týden budeme mít angličtinu v pondělí a ve středu pohybové cvičení. Ve čtvrtek nás čeká lesní tvořivá dílna, na kterou zveme i rodiče a děti, které do školky nechodí a budeme si vyrábět věnce z vrbového proutí. V jiné dny budeme malovat na listy a vystříhneme si houbu. Čeká nás krásné podzimní počasí a les se nám už začíná barvit, tak se moc těšíme.

3. týden 22.9. – 25.9. 2014

Většinu času jsme byli v lese a zkoumali všechno, co nám přišlo pod nohy nebo ruce. V pondělí jsme našli lišejník, který nám připomínal uvařené těstoviny, nebo jsme třásli stromy a dělali si sprchu z vody, která byla na stromech po dešti. Také jsme našli strom, který měl pupík, což bylo moc legrační. Stoupali jsme do svahu, nebo se brodili v bahně a sbírali jsme všechno, co se nám v lese líbilo. Na tvoření jsme dělali křížaly, jablíčko s červíčkem a ve čtvrtek jsme tvořili jablíčkový kompot. Víc vidíte na našich fotkách.

4. týden 29.9. - 2.10. 2014

Celý týden jsme si více povídali o našem těle. V pondělí na angličtině jsme si zahráli na vláček, kdy se každý vagónek připojil jen určitou částí těla, užili jsme si u toho spousty legrace. Také jsme se učili novou veselou písničku Hokey Pokey. Po svačince jsme se vydali do lesa, kde jsme zůstali až do oběda a měli jsme spoustu práce se stavěním domečku pro naše dva školkové skřítky. Stavění nás natolik zaujalo, že jsme si postavili i domeček (tank) pro nás. Odpoledne jsme si pojmenovávali jednotlivé prsty na ruce. Za pomoci ostružin jsme si je pěkně obarvili a obtiskávali na papír. Povedla se nám chobotnice, kytička, domeček, dokonce i tapeta do nového pokojíku :-)

Ve středu jsme se chystali na Michaelskou slavnost. Ráno při pohybovce jsme si zazpívali, zaběhali, pohráli. Před obědem jsme si donesli z lesa klacíky, z kterých nám Pavla vyrobila meče. Četli jsme si pohádku o princí Bajajovi, který se také utkal s drakem, a vyprávěli jsme si legendu o sv. Michaelovi. Odpoledne jsme si vyrobili zlatou korunku a už jsme se nemohli dočkat až půjdeme přemoci draka, který se nastěhoval do naší sluje.

Ve čtvrtek jsme se už od rána těšili, jak ukážeme i Elince našeho již spřáteleného draka a pohrajeme si v domečku, který stále přistavujeme. Již se celkem orientujeme v lese

a cestičkám dáváme jména. Máme již stezku odvahy, Močálovou cestu, Mrkvičkovou cestu, cestu U lezecího stromu. Odpoledne jsme si ze semínek, žaludů, šípků vyskládali svůj autoportrét.

5. týden 6.10. - 9.10. 2014

V pondělí jsme se hned po ranním uvítacím kroužku těšili, až se půjdeme do našeho lesního domečku podívat, jak se daří drakovi. Poté jsme si pohráli u krásné tajuplné hrušky, odkud jsme se vydali lesní cestičkou k rybníčku, kde jsme posílali loďky z kůry. Největší zábavu nám poskytl kaštan, pod jehož větvemi moc lidí neprochází. Měli jsme velkou radost z toho, že jsme pod slupkou nacházeli dvojčátka, trojčátka, dokonce i paterčata. Odpoledne jsme si z donešených kaštanů vyráběli zvířátka a poté i pavučinu s pavoukem.

Ve středu na pohybovce jsme si zahráli na oblíbené koníky, naučili jsme se novou básničku o ježkovi a na závěr jsme si zahráli zlatou bránu, na kterou se vždycky těšíme.

Sběr kaštanů nás v pondělí natolik bavil, že jsme chtěli jít znovu. Tentokrát jsme se ale ke kaštanu vybrali dobrodružnější cestou přes údolí. Cestou jsme ještě potkali vyvrácený pařez, ze kterého byla rázem loď, jejíž posádku tvořili kuchařky, kapitán, rybář a záchraná posádka. Odpoledne jsme si z donesených kaštanů a nasbíraných žaludů a šípků vyráběli korále.

Čtvrtek byl krásný téměř letní den. Byli jsme ve školce ve velmi malém počtu, ale i tak jsme si to užili. Ráno jsme si pohráli v lesním domečku, poté jsme přes les došli ke krabičce s pokladem, do které jsme vrátili 3 věci, které jsme si předtím odnesli a ještě před obědem jsme uklidili odpadky, které se hromadily na parkovišti. Naplnili jsme dva pytle. K maringotce jsme doběhli bosky, protože bylo opravdu horko. Po obědě a pohádce jsme si malovali a vystříhávali si ještěrky. Pak jsme pomáhali se sázením cibulek tulipánů a narcisek. Domů se nám z prosluněné louky moc nechtělo. Těšíme se na příští týden!

6. týden 13.10. - 16.10. 2014

V pondělí nás přivítalo stále krásné podzimní počasí. Vybrali jsme si procházku lesem až k dubu pod Dědem. Po našem uvítacím kruhu jsme si šli hodit malý kamínek do studánky a jako vždy si každý něco přál. Byli jsme velmi rozzlobeni, protože ve studánce byly hozeny dvě plastové lahve. Napsali jsme na zeď malé kapličky vzkaz, že do studánky se takové věci neházejou a přemýšleli jsme, jak to udělat, abychom je vytáhli. Dohodli jsme se, že do konce týdne něco vymyslíme a studánce pomůžeme. Tenhle týden jsme si vyprávěli o stěhovavých ptáčích a o krajinách, kam až zalétnou a jak ta naše Země asi vypadá. Seděli jsme hezky na vyhlídce a koukali, jak se obzor kulatí. Pak jsme nesli dárky pro dub, který nás už čekal, aby se s námi konečně seznámil. Našli jsme malé žaludy i s koříňky, a tak jsme mu je nesli a zasadili přímo u jeho kmene. Napadlo nás, že jim uděláme lesní školku a že dub se bude o ně hezky starat. U dubu jsme měli angličtinu a bavilo nás zpívat a tančit rychleji a rychleji, až z toho byla jenom taká hatlaninka. Ve

středu se k nám přišly podívat dvě nové holčičky a hodně je to s námi bavilo. Po pohybovce s Pavlou jsme šli najít bláto a pořádně si zařadili. Pak jsme šli naší indiánskou stezkou po stráni, hráli si na schovávanou, sbírali zajímavosti a přišli až k našemu drakovi. Tam jsme si hezky zahráli v domečku, udělali pořádek, vytvořili

zahrádky a moc se nám nechtělo už jít do našeho zázemí na oběd. Ve čtvrtek jsme byli hodně spokojeni, protože přišlo a my jsme si mohli hrát v blátě už na parkovišti, pak jsme našli strouhu a tak nám trvalo dost dlouho, než jsme začali naši uvítací písničku. Sbírali jsme

čerstvě napadaná jablílka a hned je ochutnávali, navštívili jsme naši loď a po svačince jsme šli vytahovat plastové lahve ze studánky. Vytáhli jsme je vědrem, který jsme uvázali na provázek. Určitě nás čeká spousta dobrodružství příští týden. Hlavně aby přišlo! To jsme si přáli, když jsme se ve čtvrtek loučili (:

7. týden 20.10- 23.10. 2014

V pondělí jsme se jako obvykle přivítali u studánky. Po ranním kroužku jsme se vydali na cestu lesem. Chtěli jsme si více hrát a pozorovat věci v lese, než někam jít. Svačili jsme na lavičce, odkud jsme měli hezký výhled na protější kopce a sledovali jsme rozplývání mlhy, což bylo moc zajímavé. Pak jsme si zahráli u stromů na kůzlátka a po cestě k novému krmelci jsme hledali poklady - plody ze stromů jsou nejvíc žádané. Kromě toho jsme našli i domeček pro skřítky. Alespoň jsme si to mysleli (: Jakmile se cesta zvětšila, zazpívali jsme si a pohráli a přitom jsme se učili anglicky. Koukli jsme se na krmelec a šli pozdravit draka, kde jsme si různě hráli - na doktory, na obchod, chytali jsme listí, které padalo ze stromů.... Potom jsme se už těšili na oběd, pohádku a vyrábění.

Středa - ve středu to hodně foukalo a občas i přišlo. Zvolili jsme cestu k rybníčku. Cestou jsme sbírali různé barevné listy na odpolední vyrábění. U rybníčku jsme se nasvačili na kládách. Po svačince jsme hodili několik různých velkých kamenů do rybníčku a sledovali jsme, jaká se od nich tvoří kola (duhy). Poskákali jsme si v několika velkých loužích a rychle jsme spěchali ke kaštanu pro úlovky. Zjistili jsme, že nejvíc jich je popadaných ve vysoké trávě mezi kopřivami a ani to nás od jejich sběru neodradilo. Zaběhali jsme si a zazpívali tentokrát u kaštanu. Odpoledne jsme pracovali na společném díle a vyrobili jsme si krásný javor. Před svačinkou nám zbyla ještě chvilka času si pohrát v blátovišti a na vodníka nad jezírkem, které se nám pod vrbou po dešti objevuje.

Čtvrtek - bylo deštivo a my jsme za to byli rádi. Hráli jsme si v blátě a strouhách, které tvořila stékající voda z lesa. Pak jsme si dlouho vyhráli u našeho zázemí v našem malém jezírku. Po svačince v maringotce jsme šli nahoru k drakovi a rozhodli jsme se zamést a čistit cestu ke kapličce. Odpoledne jsme měli speciální program - byli jsme plavat a moc jsme si to užili.

8. týden 27.10. – 30.10. 2014

Pondělí ráno nám už příroda nadělila zimní náladu. Bylo nám trochu chladno a tak jsme se potřebovali zahřát. Vydali jsme se na velký výlet, šli jsme na rozhlednu na Děd

a všichni jsme to krásně zvládli. Moc se nám líbila mlha nad městem, protože vypadala jako veliké moře a kopce v dáli jako lodě. Chvilí jsme si mysleli, že jsou opravdové. Na rozhledně jsme si zahráli naši oblíbenou hru na kůzlátka, ve které každý hraje, co chce - maminku kozu, kůzlátko, vlka a někdo třeba jen pozoruje. Anglické písničky a říkanky jsme také zpívali v pohybu a tak jsme vymysleli vláček, který hledá vagónky, potom naši oblíbenou hru na rychlejší a rychlejší zpívání a tančení. Ve středu jsme šli k rybníčku, kde jsme nejprve svačili, pak vyráběli lodičky a nakonec měli pohybovku a rytmizaci s tetou Pavlou. Před obědem jsme šli na kaštiny a objevili tam výbornou skluzavku na srázu. Bylo těžké nás dostat zpět k maringotce. Tam na nás však čekal dědeček, který k nám občas zavítá a čte si s námi a povídá o všem, co nás zajímá. Měli jsme velikou radost. Někteří z nás se už zahřívávali v spacácích, nebo jsme tam leželi po dvou (: Ve čtvrtek bylo hezky a teplo, a tak jsme si hráli u draka a u našich domečků v lese a vymýšleli jsme si záchody, dokonce i splachovací a moc nás to bavilo. Odpoledne jsme měli ještě čas a hráli jsme si u zázemí v domečku pod jabloní. Tenhle týden jsme malovali a vyráběli netopýry.

9. týden 3.11. - 6.11. 2014

Pondělí pro nás začalo velmi pozvolna. Potřebovali jsme si dlouho hrát na parkovišti se suchým blátem a pak zase u studánky s naší houpačkou. Učíme se, jak se všichni vystřídat a pohoupat se. Pak jsme se vydali přes les k lavičce, odkud máme hezký výhled na maringotku a naši jsme rašelínového skřítka. Měli jsme z něho obrovskou radost a rozhodli jsme se ho ubytovat v jednom z našich domečků u draka. V pondělí jsme také objevili novou stezku k potůčku ve srázu a chtěli jsme si tam hrát, ale už jsme museli na oběd. Vrátili jsme se tam tedy zase ve středu a pořádně si pohráli a pak se vydali prozkoumat cestu na druhé straně srázu. Jak jsme si mysleli, dovedla nás až k našemu kaštanu. Ve čtvrtek jsme si šli hrát k lodi, kde jsme už také dlouho nebyli. Moc se nám líbil tenhle týden i odpočinek, protože jsme zkoušeli nové spacáky a byla to veliká legrace. Čtvrtek jsme taky měli tvořivou dílnu, kam přišly naše maminky a společně jsme vyráběli lampy na Svatomartinskou slavnost následující týden.

10. týden 10.11. - 13.11. 2014

V pondělí ráno jsme si vypravovali legendu o sv. Martinovi a začali jsme zkoušet divadélko. Posvačili jsme rovnou u kapličky a pak už jsme se vydali k lavičce, kde jsme si zahráli na naše oblíbená kůzlátka a zopakovali jsme si anglické písničky. Odpoledne děti pomáhaly s polepováním sklenic na středeční průvod a my jsme vyráběly kostýmy. Ve středu ráno jsme si již v kostýmech několikrát vyzkoušeli divadlo, poté jsme si hráli u maringotky a kdo ještě neviděl modelínu z hlíny, tak mu ji děti ukázali. Před obědem jsme se šli ještě podívat za babičkou hruškou, jak se jí daří. Zjistili jsme, že jí můžeme přikrýt nohy slámou, aby jí v zimě neomrzly a to jsme taky udělali. Šimon měl ohromnou radost, že z rozpadlého válce slámy je rázem trampolína, kterou hned všichni vyzkoušeli. Rázem to byl zase dům kouzelníka, ke kterému se s Kirikem svalili a posléze se odtamtud

se vzájemnou dopomocí dostávali, poté chodníčky k myškám a myši domečky. Eliška V. byla spokojená, že má peřinku a postýlku pro svojí vílu. Uvazovaly se panenky, ukládaly se do postýlek, motaly se prsteny, hnízda, vázy....

Po obědě jsme si ještě několikrát zpívali písničku *Moje malé světýlko...* odpoledne se dlabaly dýně na večerní slavnost. V podvečer jsme si zahráli divadlo o sv. Martinovi a pak jsme již s lampiony po světýlkách s rodiči došli zpátky na louku, kde na nás čekal Martinský poklad v podobě rohlíčků, o které se každý musel s někým podělit. Zaspívali jsme si písničku *Moje malé světýlko* a poslali jsme si ho po kruhu. Slavnost jsme zakončili vypuštěním lampionu štěstí.

Ve čtvrtek se k nám připojila Anička. Dlouho jsme si hráli s jemným pískem u parkoviště, pak jsme ukázali Aničce, jak se hraje na kůzlátka, na ovečky a vlka. Skákali jsme a schovávali jsme se v listí. Ukázali jsme, kde máme draka a Anička nás naučila nové hry. Odpoledne jsme kreslili vítr a obtiskávali různé listy na velké papíry.

11. týden 18.11. - 20.11. 2014

Tenhle týden jsme se setkali jenom dvakrát, protože pondělí byl svátek. Náš školkový týden začal teda až ve středu, kdy jsme už cítili ve vzduchu sníh, na který se moc všichni těšíme. Zatím si však užíváme bláto, mokré listí, a proto si často děláme skluzavky všude, kde to jde. Ve středu jsme měli běhavou pohybovku s Pavlou, abychom se hezky zahřáli, pak jsme odvážně svačili venku, i když trochu přšelo. Taky jsme se učili, jak si zahřát ruce, nohy nebo celé tělo – tleskali jsme, skákali, dělali žabu, běhali kolem stromu, foukali si do dlaní. Po svačince jsme se vydali na dobrodružnou výpravu do údolí k potoku, ve kterém jsme se brodili a překonávali překážky, až kam to šlo. Moc nás to bavilo a každý z nás se popral s padlými kmeny stromů nebo blátem po svém. Měli jsme z toho dobrý pocit. Pak nás čekal prudký výstup zpátky na cestu. To nám tety trochu pomáhaly, ale většinu jsme zvládli sami. Po takovém dobrodružství nám moc chutnal oběd a snědli jsme toho spoustu. V našem zázemí bylo krásně teplo a příjemně se nám odpočívalo u pohádek. Pak jsme vyráběli listopadovou oblohu z různých materiálů. Ve čtvrtek jsme si dlouho hráli na parkovišti, pak u studánky, a proto jsme svačili už na lavičce s výhledem. Hráli jsme na cestě na ovečky, což nás hezky zahřálo, navštívili draka a skřítku a dlouho si hráli u hrušky. Oběd nám moc chutnal, ale hlavně jsme se těšili na nové strašidelné pohádky, které přinesla Pavla. Pak jsme si některé příběhy sami hráli v domečku z matracěk. Nakonec jsme si vyrobili malé domečky pro skřítky, které jsme si odnesli domů, kdyby tam nějaký skřítek přišel a nastěhoval se do něho na zimu. Maminky na nás musely čekat, protože jsme si ještě povídali pod kapličkou, odkud jsme měli krásný výhled na město, kde už svítilo plno světél.

12. týden 24.11. – 27.11. 2014

V pondělí ráno jsme se moc nezdržovali při studánce, abychom se zahřáli, tak jsme si už trochu zacvičili v uvítacím kruhu a hned jsme se vydali nahoru k vysílači. Stále nás baví sbírat listí a hledáme různé barvy a tvary. Jsme moc nadšení, když najdeme takovéto

listové poklady. Na lesní cestičce nad vysílačem jsme si dali svačinku a zahráli a zapívali si anglicky. Moc nás baví, když si hrajeme na vláček a vagónky. Pak jsme se pustili do stavění domečků pro skřítky, protože na tomhle místě jsme ještě žádné nepostavili a bylo nám líto, kdyby kvůli tomu nějaký skřítek neměl, kde na zimu bydlet. Viktorka postavila speciální domeček z trávy a zahrádku ze šišek. Elinor s Kiríkem měli i pokojík pro pavouka a Eliška Veselá postavila domeček i s terasou a šiškovými schůdkami. Moc se nám nechtělo od domečků odejít, ale nakonec jsme museli, protože už byl čas oběda. Ve středu jsme si ráno hezky poběhali s tetou Pavlou, svačili při ohýnku venku a pak se brodili potůčkem. Po odpočinku jsme si vyráběli andílky. Museli jsme být hodně opatrní, abychom hezky namalovali andílkovu tvář a byli jsme velice hrdí, jak se nám povedli. Ve čtvrtek jsme se pro změnu dopoledne vydali na Městskou horu a zajímaly nás hlavně rostliny, které jsme v lese neviděli. Nasbírali jsme velké kytice pro maminky, ale pak jsme se rozhodli je použít jako materiál pro stavbu domečku pro zahradního skřítku. Odpoledne jsme měli s maminkami tvořivou dílnu a vyráběli jsme si adventní dekorace.

13. týden 1.12. - 4.12. 2014

Ráno jsme se rychle přivítali u studánky a už jsme se šli zahřát šlapáním do kopce po modré a navštívit domečky pro skřítky, které jsme postavili minulý týden. Našli jsme tam krásného skřítku, kterému jsme ještě vyrobili deštník, aby na něho nepršelo. Po cestě na oběd jsme ještě zkoumali ústí potůčku, kolem kterého vede lesní cesta, a našli jsme vyvrácený kmen, který Elince posloužil jako kuchyňka a Arturovi a Kiríkovi jako motor-ka. Takže nakonec z toho vznikla pojízdná kuchyně a každý něco navařil pro tetu Sandru. Na cestě jsme si chvilku hráli angličtinu a kutáleli se dolů do úvozu a pak šplhali na písničku Itsy Bitsy spider. Byla to velká legrace a nejvíce se kutálel a padal spider Kirík.

Ve středu ráno jsme se prvně sešli v Brdatkách u rybníčku a konečně se potěšili z prvního sněhového poprašku. V uvítacím kruhu jsme si místo skřítku Josífka posílali malého sněhuláčka. Od rybníčku jsme se nemohli odpoutat. Velmi jsme se těšili z proměněné přírody. Házeli jsme sněhové koule do vody a koukali se, jak tají, zkoušeli jsme tuhost zamrzlých louží, čistili jsme posněžené klády. Když jsme byli všeho nabaže-ní, tak jsme stoupali vzhůru po cestě podél kaštanu. Les byl krásný, mrazivý a aby nám cesta do kopce lépe ubíhala, hráli jsme si různé pohádkové příběhy – na obra v údolí či na perníkovou chaloupku. Cesta do kopce byla poměrně dlouhá a náročná, a tak jsme si náš cíl krmelec nechali na některý jiný den. Cestou zpátky k maringotce Barborka našla krásný kus kořenu, který vypadal jako knír. Zapojili jsme se do hada a cestou k maringotce jsme si zpívali písničku Had leze z díry a střídali se u hlavy hada. Odpoledne jsme vyráběli Mikuláše.

Na čtvrtek jsme se moc těšili. Jeli jsme na výlet do Prahy. Sešli jsme se na nádraží a jeli do Prahy osobákem. Rychle jsme si našli místa na poschodí a cesta nám rychle uběhla. Metrem jsme dojeli na Národní třídu poblíž Betlémské kaple, kde jsme si skoro dvě hodiny hráli v domečku s mlýnem, skákali přes jezírko, schovávali se v žabí chýši a hráli

si s různými druhy zvonů. Bylo tam i hodně druhů Betlémů, které jsme si prohlíželi a hledali Ježíška. Ten byl někdy v jesličkách, někdy u maminky v náručí. Potom jsme se nasvačili a vydali se na Staroměstské náměstí, kde jsme si poběhali za obrovskými bublinami a pak jsme našli živá zvířátka pod velkým vánočním stromečkem. Těžko se nám od oslíka a koníka odcházelo, hladili jsme je a krmili a velmi si to užívali. Pak jsme se vydali přes Václavské náměstí do kantýny v Muzeu, kde je to hezky uděláno pro děti. Mohli jsme si pohrát venku na lodi nebo v domečku a pak vevnitř v krásném dětském koutku. Protože jsme ještě měli chvíli čas před odjezdem vlaku, hráli jsme si na hřišti pod nádražím. V rychlíku jsme se ještě nasvačili a těšili se na rodiče, kteří nás už čekali v Berouně na nádraží.

4. týden 8.12. - 11.12. 2014

V pondělí jsme přivítali nové kamarády. Aničku, která k nám bude chodit pravidelně, a Maxíka, který k nám přijel na návštěvu z Prahy a moc se mu u nás líbilo. Dneska jsme šli po žluté a u lavičky, kde je krásný výhled nejen na Brdatky, ale i na louky, jsme pozorovali srnky. Pak jsme si zahráli na ovečky a vlky a utíkali pozdravit draka a rychle zase zkusit stezku odvahy. Pak jsme se spustili srázem k potoku a brodili jsme se potůčkem až k cestě na druhé straně, která nás dovedla ke kaštanu. Lepili se na nás různé bodláky a semínka a byla to velká legrace je pozorovat a odlepotat. Pak jsme ještě pozdravili babičku hrušku a těšili se na oběd. Po odpočinku jsme trénovali vánoční koledy s různými hrkátky a moc nás to bavilo. Ve středu jsme absolvovali zimní výlet na Děd. Sešli jsme se téměř v plném počtu a moc se těšili hlavně na buřtíky, které jsme si opékali nahore u věže. Dost nám tam foukalo a některým z nás bylo hodně zima. Chvíli jsme se zahřívali skákáním a zpíváním, ale rychle jsme se vydali dolů hledat studánku pod Dědem. Bylo to veliké dobrodružství, protože jsme se museli spustit úvozem, abychom se ke studánce dostali. Tam jsme si ještě pochutnali na bramborovo-jáhlových plackách a vydali se po červené k rybníku, kde na nás čekali rodiče. Byla to dlouhá cesta a veliký výlet, ale zvládli jsme to všichni hrdinsky (:. Ve čtvrtek se k nám přidal i Kirík a protože jsme měli středu hodně náročnou, byli jsme v maringotce už v 11:00 h a před obědem si kreslili. Hodně jsme se těšili na vyrábění, protože jsme zdobili perníčky a ty, které se při pečení pokroutily a nebyly úplně hezké, jsme rychle snědli. Pak jsme si ještě venku hráli a zpívali a už se těšili domů.

15. týden 15.12 – 18.12. 2014

Týden před Vánoce byl hodně vzrušující. V pondělí, kromě vycházky po nové stezce v Brdatkách a legrace při zpívání anglických písniček, jsme vyráběli ozdobné řetězy na vánoční dekoraci maringotky. Ve středu jsme zkontrolovali kolik toho zvířátka z naší vánoční nadílky odjedli. V jehličnatém lese u krmelce jsme si skládali svá jména ze šišek, podbíhali jsme pod točícím se lanem, nebo si hráli hru na pavouka, což nás moc bavilo. Ve čtvrtek jsme zažili hodně legrace na louce nad maringotkou, kde jsme váleli sudy a nemohli jsme si toho dost užít. Pak jsme ještě nachystali jídlo pro draka, aby nebyl

hladový, když tam nebudeme přes svátky a pak jsme se už těšili na vánoční oběd a dárek od Ježíška. Pod stromečkem jsme našli knížku Kouzelná zvířátka a hned jsme si přečetli jeden příběh. Moc se nám líbil. Pak jsme už čekali na rodiče a užili si s nimi vánoční besídku. Tatínek Tomáš natočil z besídky video, které je na první stránce na našem webu. Krásné svátky a šťastný nový rok 2015 !

16. týden 5.1 – 8.1. 2015

Po vánočních prázdninách jsme se setkali v Brdatkách. V pondělí jsme ještě byli plní zážitků z Vánoc a především dárečků, které jsme od Ježíška dostali. V uvítacím ranním kruhu jsme si říkali, jaký dárek se nám nejvíc líbil, a učili se novou básničku na ledem. V pondělí byl ještě sníh, našťáší jsme měli boby a talíře, tak jsme si užili spouštění a hraní na sněhu před obědem a též se naučili novou říkanku o "snowmanovi" - chtěli jsme ji hrát a říkat stále dokola. Tenhle týden jsme si četli příběhy z krásné knížky Vánoce pro kočku o Třech králich. V pondělí o Kašparovi, ve středu o Melicharovi, ve čtvrtek o Baltazarovi a také o kometě - Vlasatici. Vyráběli jsme si postupně tříkrálovou korunu, Ježíška ze slámy a kometu. Ve středu jsme využili ještě posledních zbytků sněhu a ještě jsme se poklouzali na zasněžené cestě. Pod babičkou hruškou jsme umotali Ježíška ze slámy, u maringotky jsme se po svačince zahřáli také s novými zimními říkankami. Protože sněžilo, chytali jsme sněhové vločky. Ještě než stačil sníh roztát, jsme se svezli na bobech. Ve čtvrtek jsme pak šli za kometou jako Tři králové k jesličkám a nesli jsme Ježíškovi dárečky, které jsme našli v lese. Zpívali jsme si u toho koledu My Tři Králové jdeme k Vám a teta Sandra nás doprovázela na flétnu. Odpoledne jsme pracovali s listy pro předškoláky a rozličné úkoly nás moc bavili.

17. týden 12.1. – 15.1. 2015

V pondělí jsme se sešli s tetou Sandrou v Brdatkách. Po cestě k zázemí, kde jsme potřebovali zatopit, jsme pozorovali různé jevy v zimní přírodě. Moc nás zaujaly malé výhonky na stromech, které byly ještě zavřené. Vyprávěli jsme si, že spinkají a čekají na jaro, kdy se otevřou a vyrostou z nich listy. Také, že stromy v zimě spí, ale pod zemí mají kořeny, které stále rostou, protože tam je teplo, a že živí strom, aby přes zimu neuschnul. Také jsme měli rozpravu o tom, jak nám listy ze stromu dávají kyslík, a zkoušeli jsme si, jaké by to bylo, kdybychom se nemohli nadechnout, kdyby žádné stromy na naší planetě nebyly. Barborka si pak všimla malinkých stromečků při cestě, které byli menší než naše nohy. Počítali jsme, kolik jich tam je, a měřili je, abychom pak na jaře viděli, o kolik povyroستly. Anička stále za

námi viděla čerta, proto jsme ho zkoušeli najít, ale také jsme si sami hráli na čerty a povídali si o těch z pohádkových příběhů. Eliška Veselá našla zase klouzačku ze srázu a pomáhala ostatní vytáhnout až nahoru, aby se mohly klouzat. V maringotce jsme se nasvačili a vyrazili k drakovi, kde jsme si chvíli hráli a pak zpívali a „hráli“ angličtinu. Moc nás baví, jak sfoukneme tetu Sandru jako sněhuláka, stejně jako silný vítr z anglické písničky a můžeme se pak všichni válet na zemi. Sněhuláka jsme si pak vyráběli i na

tvoření z modelovací hlíny a každý si ho odnesl domů.

Ve středu jsme se šli podívat ke krmelci, jestli není potřeba zvířátka přikrmit. Zjistili jsme, že kromě Viktorčiny mrkvi a Eliščiny lojové koule, nic jiného nebylo. Pověděli jsme si, proč je pro zvířátka důležitá v zimě sůl, posvačili jsme a vydali se nahoru srázem na cestu. Pak jsme ukázali Martině lesní pěšinu, kterou se dostáváme k lodím u potůčku. Tam jsme si dlouho hráli a klouzali se. Při cestě k maringotce jsme obcházeli krásný padlý smrk, ve kterém jsme si chtěli hrát na domeček, ale již byl čas oběda. Určitě se sem příště zase vrátíme. Odpoledne jsme z papíru vystrihovali sněhové vločky. Ve čtvrtek jsme měli „školu“. Ráno jsme se dozvěděli něco zajímavého z naučných tabulí cestou Talichovým údolím k brodu. Cestou zpět po klikaté cestě plné laviček jsme na každé odpočívali a zpívali si a zahráli písničku Já jsem muzikant a přicházím k vám z české země. Po obědě jsme si kreslili a pracovali s listy pro předškoláky - každý podle svých schopností.

18. týden 19.1. - 22.1. 2015

V pondělí jsme si v uvítacím kruhu kromě naší měsíční říkanky zahráli a zazpívali písničku pro tento týden o ptáčcích. Teta Sandra donesla flétnu, každý si na ni zahrál a my jsme mu k tomu zpívali. Moc nás to bavilo, ale hlavně jsme všichni hráli krásně (.: Písnička se pak s námi táhla celý den a u oběda jsme ji už znali skoro celou. Po cestě k zázemí jsme si hráli na lodi, kde Eliška Rambousková plula jako pirát a také bojovala určitě vítěznou bitvu. Na angličtině jsme si také hráli na little birds, které chytala kitty cat, každý si to malince přizpůsobil, Eliška Veselá nebyla kočička ale kobra, Artur nebyl zase ptáček, ale jestřáb. Barborka pak měla trošku obavu, aby ji jestřáb nesnědl krtečka a Aniče se vůbec nechtělo skončit s kutálením dole cestičkou. Na louce při hrušce jsme pozorovali ptáky, které vylétávali z louky, a to moc bavilo Artura-jestřába. V zázemí jsme měli i malé hudební hraní, vystřídali jsme si hudební nástroje a už se úplně naučili tu krásnou písničku. Na tvoření jsme si vyráběli samozřejmě ptáčky a povídali si, které u nás zůstávají v zimě. Ve středu jsme si cestou k maringotce pohráli v domečku pro skřítky a u pirátské lodi. Po sváčině jsme se nasmáli u zimních písniček a říkanek. Naučili jsme se běhat po kruhu a zahráli jsme si na vránu a na pejska s kočičkou, kterým je zima. Nakonec jsme si zahráli hru na lišku, která nás honila a my jsme před ní obíhali okolo ostatních kamarádů zpátky do domečku. Před obědem jsme šli ještě ukázat Elince domeček s tak hustými závěsy (padlý strom), že jsme se do něj všichni schovali, aniž bychom byli vidět. Odpoledne jsme vyráběli krmítka pro ptáčky a také jsme slavili narozeniny Elišky Rambouskové, které byly 4 roky. Kromě palačinek s marmeládou jsme si také pochutnali na moc dobrém oříškovém dortu. Ve čtvrtek byl speciální den, protože jsme cestovali vlakem do Prahy do divadla na pohádku O perníkové chaloupce. Všechno bylo vzrušující, a to i čekání na tramvaj (.: Museli jsme si osvojit i pravidla, které v lese neplatí, ale jsou důležité ve městě. A to především držet se spolu a hezky kráčet. Ze začátku se nám do toho moc nechtělo, ale nakonec jsme to celkem zvládli. Divadlo se nám moc líbilo, bylo tam hodně písniček a také baba Jaga byla spíše legrační než strašidelná. Svačili jsme na kovové lodi na terase Národního muzea, a to se nám moc

líbilo, pak jsme si ještě zahráli v dětském koutku vevnitř a odsud jsme se přesunuli na hezké hřiště při Hlavním nádraží v Praze a vlakem domů. Výlet se nám moc líbil a určitě do Prahy ještě někdy pojedeme.

19. týden 26.1. - 29. 1. 2015

V pondělí jsme čekali na naší novou kamarádku Anabelku, která se k nám přišla podívat, a doufáme, že se jí s námi líbilo. Naším tématem na tento týden bylo pozorování stop v lese a poznávání zvířátek, kterým patřily. Šli jsme tedy stezkou k potůčku, kde bylo stop hodně, protože tam chodí zvířátka pít. Pak jsme rychle vylezli na naší louku u maringotky, kde hezky hrálo sluníčko a hráli jsme angličtinu. Tvorení odpoledne bylo moc vzrušující. Museli jsme si svléci punčocháče a tety nám nabarvily naše chodidla, kterými jsme pak dělali stopy na papír a dobarvovali ho na tučňáka. Měli jsme i knížku o tučňácích a Antarktidě a moc nás to bavilo.

Ve středu ráno jsme si v uvítacím kroužku připomněli, jaké to bylo, když jsme ještě před chvílí spali v teplém pelíšku a jak moc se nám chtělo nebo nechtělo vstávat. Pověděli jsme si, která zvířátka celou zimu přespí a šli jsme do lesa hledat jejich pelíšky. Cestou jsme si stále s něčím hráli a protože byl i trochu sněhový poprašek, mohli jsme pozorovat opět stopy. Při pohledu do údolí na zasněžené pařezy v nich Artur a Kirík viděli stopy dinosaurů. Barborka ale dobře věděla, že pravěcí ještěři už nežijí. To ale kluky v jejich fantazii neodradilo a šli jsme dál po stopách dinosaurů. Hodně jsme se zastavovali a hráli si a navzájem se k sobě chovali opravdu kamarádsky. Pomáhali jsme si při překonávání překážek. Šimon Kiríkovi podal větev, aby mohl lépe vylézt příkrý kopec. Podělili jsme se o svačinu a po svačině měl Artur se Šimonem spoustu práce s nošením dřeva. Kirík s Barborkou si našli pařízky a měli je jako miminka. Barborce se narodila holčička se jménem po mamince, zato Kirík měl chlapečka jménem Afrika. Barborčina holčička se nechala klidně houpat, ale malý Afrika byl neposeda a stále se kutálel dolů ze svahu. U maringotky jsme si ještě museli zahrát hru z pondělka na "spící pandu", která děti moc bavila. Odpoledne jsme si ukazovali a kreslili stopy a Martina nám k tomu hrála písničku "Běží liška k táboru" na ukulele.

Ve čtvrtek se náš sešlo trochu méně, ale i tak jsme měli hodně zajímavý a zábavný den. Šli jsme k Modrovousovi a našli jsme u jeho domečku sněžanky, což nás hodně překvapilo. Byly moc krásné. Hráli jsme si na svých "starých objevech" - vyvrácených kmelech stromů, které jsou pro nás lodě a samozřejmě že každý chtěl být kapitán. Na cestě k maringotce jsme si zase hráli na ptačí miminka a rozhodli jsme se, že jsme rozzlobená miminka, a proto jsme si s klacíky užili spoustu bouchání po lese. Odpoledne jsme měli pracovní listy, kde jsme vystříhávali stopy a ty správně nalepovali pod zvířátka, ke kterým patří. Před svačinkou jsme si ještě stihli zahrát pexeso, kde se přiřazovala stopa ke zvířátkům.

20.týden 2.2. - 4. 2. 2015

V pondělí jsme se setkali u kapličky, protože jsme šli navštívit našeho přítele Duba, který

je na rozcestí pod Dědem. Měli jsme hezkou procházku zamrzlou přírodou a svačili jsme na zamrzlém paloučku, který objevil Kirík. K dubu nám to trochu trvalo, protože jsme po cestě lámali ledy a také se na nich klouzali, což se nejvíc líbilo Elišce Veselé. Dub nás přivítal a každému řekl nějakou svoji vzpomínku. Anabelce, že vyrostl nejvíc v létě, Elišce Veselé, že kolem něho procházelo hodně vojáků, Elišku Rambouskovou pozdravil Ahoj, vítám tě! Kiríkovi řekl, ať rychle běží nebo ho „počůrá“. Ve sněhové bouři jsme zpívali a hráli angličtinu a pak jsme běželi do tepla zázemí na obídek. Tvořili jsme dub, a také k němu přimalovali čerta, jak hryže listí, podle pohádky, kterou nám teta Martina vyprávěla, když jsme odpočívali. V úterý jsme se potkali u rybníka a zkoušeli jsme, jestli se nám kameny podaří prolomit zamrzlou hladinu. Led byl ještě tenký na klouzání, ale kameny ho neprolomily. Udělali jsme si velikou túru až skoro pod Děd a hráli jsme si, že jsme ve vysokých horách. Měli jsme krásné výhledy na protější kopce. Na tvoření jsme barvili vodu a pak ji i se semínky nechali zamrznout v nádobkách na led. Moc se nám to všem líbilo a hodně nás to zaujalo. Ve středu jsme šli ke krmítku, dělali jsme puzzle a pak jsme vyráběli hodně velký zimní strom.

21. týden 9. 2. - 11.2. 2015

Začátek týdne nás přivítal sněhovým popraškem, takže jsme si dopoledne užívali bobování a zimních radovánek. Odpoledne jsme vyráběli škrabošky na karneval. V úterý přišli do školky místo dětí čarodějnice, batman, Šípková Růženka, smrtka, která nesmí chybět na žádném masopustu, a rytíř. Teta Sandra se proměnila v babu Jagu a byla s ní velká legrace, když nás honila okolo maringotky, nebo nám míchala lektvar, jakožto čaj. Zpívali jsme písničky, tancovali jsme a pojídali jsme u toho koblížky. Odpoledne jsme si vyráběli papírové čepice s růžičkami z krepáku. Masopust se nám moc líbil a vymýšleli jsme, jak to udělat, abychom mohli být v maskách každý den. Ve středu ráno jsme utvořili opravdu velký uvítací kruh, protože se k nám připojili i děti s rodiči, kteří se k nám přišli podívat. Šli jsme naší dobrodružnější cestou k zázemí přes potůček a "lodě", v kterých jsme se nasvačili. U padlého stromu s hustými větvemi jsme si ještě pohráli na schovku. Anežka dokonce pikala až do stovky a pak všechny děti sama našla. U maringotky jsme si hráli, zpívali a honili se. Před obědem jsme se ještě trochu zklidnili, když nám teta Pavla ukázala, jak pracovat s pilkou a půjčila nám ji, abychom ji dětskými pilkami pomohli nařezat dříví na odpolední ohniček. Soustředěná práce s pilkou nás velmi zaujala. Bylo krásné odpoledne, a proto jsme hned po odpočinku šli znovu ven připravovat ohniště. Nosili jsme dříví na rozdělání ohně, pak jsme váleli hady z těsta a opékali je nad ohněm.

22.týden 23.2. - 26. 2. 2015

První neděle po Popeleční středě se nazývá nedělí Liščí. Naštěstí i k nám do školky liška zavítala, tak jsme se mohli vydat po jejích stopách a hledat poschovávané zavěšené preclíky na stromech. Moc nás to stopování lišky bavilo, tak není divu, že jsme všichni potichu poslouchali při odpočinku vyprávění o lstivé lišce a dobráckém neposlušném

Budulínkovi. Ještě nám teta Martina povprávěla legendu o lišce, která podle starých slovanských pověstí ukradla lidem oheň a popálila si u toho kožich. Odpoledne jsme si preclíky z těsta sami vyváleli a i stihli sníst. :-) Samotnou lišku se nám zahlédnout nepodařilo, zato pro nás bylo velkým zážitkem, když kousek od nás proběhla rodinka divokých prasat.

Začínáme cítit jaro ve vzduchu a sluníčko nás hřeje čím dál více. Potřebujeme z něj načerpat energii a tak se hodně zastavujeme a užíváme si volné hry v lese a na paloukách. V úterý jsme měli k obědu Liščí - Budulínkovu kaši a těšili jsme se na vyprávění pohádky. Středeční dopoledne bylo také slunečné, v lese na sluníčku nám bylo teplo, tak jsme se nenechali ničím příliš vyrušovat. Odpoledne nám teta Martina hrála na ukulele, zpívali jsme a doprovázeli jí hrou na různá hrkátka, píšťalu a činele. U toho jsme si vybarvili hudební nástroje, které jsme pak vystříhli a vyrobili jsme draka. Na čtvrtečním Josífků nás bylo už spousta, že jsme se skoro ani na cestě u lavičky nevešli do kruhu. Bylo krásně, tak jsme zůstali celé dopoledne venku.

23.týden 2.3. - 4. 3. 2015

S novým měsícem se učíme krásnou měsíční básničku o klíčícím semínku. V pondělí jsme se prvně seznámili s pohádkou o nejznámější berounské studánce a zkusili jsme si o ní zahrát divadlo. Prošli jsme si stezku „víly Ostary“ a vymýšleli jsme všelijaké úkoly k oslavě jarní rovnodennosti. Hodně foukalo a nám se nechtělo si na ohýnek jen hrát, ale toužili jsme po opravdovém, tak nám ho teta Sandra u maringotky rozdělala a nám se to moc líbilo. Zaujalo nás, jak si vítr pohrává s plameny. U ohýnku jsme si povídali s tetou Sandrou anglicky a kdo měl chuť, opekli si i jablíčka nebo šišky. Odpoledne si pro nás teta Martina připravila hudební dílnu, při které jsme si vyprávěli o slepém krtkovi, který slyšel melodii, harmonii a rytmus. Zkusili jsme to také jako on a u toho jsme si malovali speciálními waldorfskými pastelkami. Zpíváme si novou písničku Studánko Rubínko. V úterý nám teta Pavla vyprávěla pohádku o pastevci Matějovi a poraněném pytlákově. Vymýšleli jsme různé scénáře, co asi Matěj mohl říct a jak se zachoval a pak to zahráli. U maringotky nás znovu lákalo pomýšlení koukat do rozfoukaných plamenů. Ve středu jsme divadlo rozšířili o další „dějství“ o vojácích, na které nás moc bavilo si hrát. Před obědem jsme si ještě užili legraci při písničce k vyhánění zimy. Domů jsme si odnášeli srdíčka s krepákovými růžičky pro maminky k jejich svátku. Někteří si nepřilepili jenom krepákové růžičky, ale i dlouhé stužky, které pak cestou domů ve větru krásně vlály, a nám dělalo velikou radost s nimi běhat.

24. týden 9.3 - 12.3. 2015

V pondělí měl Kirík narozeniny a jeho velkým přáním bylo, abychom mohli přijít v maskách. Moc jsme si to užili a Kirík byl velmi spokojený, protože kromě narozeninového dortu byly ke svačince i jeho oblíbené palačinky. Protože v pondělí máme angličtinu, tak jsme mu zazpívali happy birthday to you...dopoledne jsme zasázeli do květináčků semínka fazolek mungo. Při odpočinku nám teta Martina vyprávěla o víle Ostaře, která

přináší jaro. Po vyspání jsme si každý vílu podle svých představ namalovali a krepákem jsme jí udělali dlouhou vlasy. Ve středu jsme hráli divadlo o nejnámější studánce. Protože byla poměrně zima, tak jsme si na pohybovce ještě připomněli písničku, která nás moc baví "já mám sáně borový" a opakovali jsme ji několikrát po sobě. Taky jsme si v kroužku zahráli na tichou poštu. Odpoledne nám Martina ukázala tibetskou mísu a my jsme se učili ztišit se a poslouchat. Poslouchali jsme, jakými pravidelnými údery bije kamarádovo srdce a kdy bije rychleji a kdy pomaleji. Zrytmizovali jsme si písničku Studánko, Rubínko a už si jí dobře pamatujeme.

Ve čtvrtek byl speciální program, a to výlet do Národní Galerie v Praze do otevřené výtvarné dílny na téma Oblohy. Byl to pro všechny moc krásný zážitek. V dílně byla spousta rozličných materiálů, ze kterých jsme si vyrobili mraky, poté jsme nastříhali papírky v různých odstínech modré a z nich jsme si vyrobili oblohu, kterou jsme si mohli zafoliovat a odnést domů. Ještě jsme si stihli i štětcem a houbičkou mraky namalovat a poté fénem vysušit. Úplně na závěr nás tety vzaly do samotné galerie, kde jsme hledali obraz "Je libo obloha". Před odjezdem vlakem zpátky do Berouna jsme si ještě stihli pohrát na hřišti ve Stromovce. Byl to krásný den plný zážitků a nových poznání. Například už víme, jak se jezdí tramvají, vlakem a jak se chováme v Národní galerii.

25.týden 16.3. - 18. 3. 2015

V pondělí jsme si zahráli všechny scénky z nacvičovaného divadla. Zpíváme písničku Pásla ovečky, ve dvojicích hrajeme pohybovou říkanku Řežu, řežu dříví, stavíme kapličku z kamenů a zpíváme si u toho Dělání, dělání. Tančíme u studánky jako víly, nebo pochodujeme s klacky jako vojáci. Odpoledne jsme tancovali se šátkama na písničku Tancovala v lese víla...

V úterý jsme přivítali novou tetu Evu i s její roztomilou školačkou Amálkou. Seznamovali jsme se s ní a tak jsme jí ukazovali všechny naše domečky a místa, kam rádi chodíme. Odpoledne jsme si zdobili květináčky různými materiály a venku jsme si do nich pak zasadili pšenici, z které pak, když se o ní budeme doma starat, nám vyroste travička.

Ve středu jsme měli hodně nabitý program. Ráno jsme zkoordinovali divadlo s hudebním doprovodem rodičů a poté nás tety a rodiče převezli do chatové oblasti "Na Ptáku", kde jsme se setkali s dětmi ze školky ze Zdejciny, s kterými jsme šli společně hodit z lávky do řeky vládkyni zimy "Morenu". Pozorovali jsme, jak pomalu odplouvá a vyháněli jsme jí písničkou Zimo, zimo, už jdi pryč, nebo na tě vezmu bič. Cestou podél řeky jsme se zastavovali a společně s ostatními dětmi od Kouzelného stromu jsme si hráli. Došli jsme až na dopravní hřiště, kam nám rodiče později přivezli odrážedla a kola. Moc nás to bavilo.

26.týden 23.3. - 25.3. 2015

V pondělí ráno jsme od kapličky hledali fáborky, které ještě po sobotě na stromech zůstaly a pomáhali jsme je sundávat dolů. Někteří z nás si nestihli stezku víly Ostary projít, tak si s nadšením plnili některé úkoly až nyní. Krásně svítilo sluníčko, tak jsme si

chtěli hrát na louce u maringotky. Bavila nás práce na záhonku a sázení kytiček. Od tety Martiny jsme se dozvěděli, jak jsou žízaly pro kytičky potřebné, tak jsme každou nalezenou bedlivě ochraňovali. Ještě před obědem nás zaujala práce tety Pavly se dřevem, která z bezových klacíků nařezávala dřívka, která budou sloužit na rytmizaci. Dovolila nám také pracovat s pilkou, ale zdůraznila nám pravidla, která jsou při práci s ruční pilkou důležitá. Klacíky byly tenké a tak se nám každému podařilo několik dřivek nařezat. Teta Martina nám půjčila i nůž, pomocí kterého jsme odstraňovali kůru. Nakonec jsme si zaťukali na hladká, krásně znějící dřívka. Odpoledne jsme si malovali každý svou jídelní podložku. V úterý jsme přivítali nového kamaráda Bedříška, který k nám bude v úterky chodit. Tetu Evu jsme provedli po Stezce odvahy, po které musí jít každý sám a odpoledne jsme už malovali velikonoční vajíčka. Ve středu jsme si posvětili na sluníčku pod vysílačem, navštívili naši "skřítkovskou vesnici", opravili, co bylo potřeba, a také volali pomocí speciálních muzikoterapeutických trubek létajícího obra, který mohl dosednout na zem, až když slyšel tón C. U maringotky jsme si ještě příběh o obrovi přezpívali s tetou Martinou. Odpoledne jsme tvořili rozlučkovou kartu pro Elišku Veselou, která byla s námi naposled.

28. týden 13.4 - 15. 4. 2015

V pondělí ráno jsme budili obra písničkou, hráli jsme na trubku tón D a malovali ho a k tomu jsme si vyprávěli pohádku o tom, jak se obr točil dokolečka. Starali jsme se také o kytičky, které jsme zalévali. V úterý jsme se seznámili s novým kamarádem Marečkem a jeho maminkou Lenkou. Sešli jsme se v Brdatkách a byli jsme velmi překvapeni tím, že v rybníku je spousta žab a všude to kváká. Byli jsme jimi tak zaujatí, že jsme u rybníčku strávili téměř dvě hodiny a s žabami jsme se seznamovali. Tety nám podívaly proč se žáby vrátily do rybníku a odkud se vrací a taky jsme se šli podívat, jestli některé při přechodu z lesa nejsou napadané v ochranných kyblících na louce. Z kyblíků byly již přenesené, tak jsme se vrátili zpátky a odvážili jsme se je přenášet alespoň z cesty na parkovišti do rybníku. Byl to pro nás velmi silný zážitek vidět tolik žab pohromadě.

Na středu byla domluvená procházka s poznáváním kytiček s dědou Járou. Od rybníčka jsme šli Talichovou stezkou k Brodu a odtud pak cestičkou nad silnicí zpátky k maringotce. Viděli jsme celkem 10 druhů kytiček, o kterých nám děda pověděl, jak se jmenují a ještě ke každé kytičce nějakou zajímavost. Po cestě zpátky jsme odpočívali na lavičkách a zpívali jsme si písničky. Odpoledne jsme si s Evou vyráběli krásné herbáře.

29. týden 20.4 - 22. 4. 2015

Celý týden byl propojený do aktivit oslavujících Den Země. V pondělí jsme cestou k maringotce sbírali odpadky a čistili les. Povídali jsme si o planetě Zemi jako o bytosti, o nás co potřebujeme k tomu abychom přežili. V rámci arteterapie jsme si obkreslili svá těla na velký papír. Dokreslili jsme si oči, uši, pusy, vlasy a povídali jsme si o každém z nás. Na muzikoterapii jsme zkoušeli tón E, rytmizovali jsme s dřívky a zabubnovali jsme si na šamanský buben.

V úterý si každý z nás donesl kytičku, kterou si s maminkou vybral a zasadili jsme jí do nově připraveného vysokého záhonu. Museli jsme si nanosit více hlíny, abychom kytičky mohli zasadit. Odkryli jsme i náš kompost a hlínou kytičky pohnojili. Na závěr si každý svou kytičku zalil. Povídali jsme si o tom jak důležité je se o něco starat. Příště až přijdeme do školky půjdeme každý rychle svou kytičku zkontrolovat zda něco nepotřebuje.

Ve středu jsme se sešli na Zdejcíně, kde jsme se potkali i s dětmi z místní školky. Čistili jsme od odpadků společně les. Na paloučku jsme si dali společně svačinu a těšili jsme se na ovečky, kterým jsme nesli jídlo. Nejdříve jsme z nich měli respekt, ale postupem času jsme se nebáli ani když si brali travičku z ruky. Bylo krásné sledovat a krmit malá jehňátka. Cesta dolů do Brdatek byla rozmanitá. Poobědvali jsme řepovo-bramborové placky na pampeliškové louce. Uvily jsme si věnečky a zazpívali jsme si k tomu u písničku. Do lesa jsme se schovali před sluníčkem a hráli si na skalkách. Nezapomněli jsme cestou sbírat i odpadky, které jsme rovnou i třídili. Nasbírali jsme 2 plné pytle. U rybníčka jsme si ještě s Evou vyrobili krásné ovečky z ovčího rouna. Byl to krásný den.

30. týden 27.4.- 29. 4. 2015

V pondělí jsme si hned ráno vyprávěli o svém narození, o tom jaké to bylo když jsme byli miminka. Věděli jsme hodně věcí a teta Sandra nemusela vůbec nic říkat. Protože krásně svítilo sluníčko a nefoukal vítr, tvořili jsme si pod vrbami "emoční" trubky a někdo i flétny, vybírali jsme si barvy k různým našim pocitům, skoro všichni jsme si vybrali zelenou, která pro nás představovala strach, nebo žlutou, když jsme šťastní, fialovou pro smutek a modrou pro zlost. Pak jsme zkoušeli vytvořit zvuky přes trubky a hádali jsme jakou emoci kdo vytroubil. Odpoledne jsme se dlouho nezdržovali v maringotce, protože byl krásný letní den. Teta Sandra nám dala ven vědro s vodou, tak jsme se cákali a bylo nám veselo. V úterý se počasí hodně změnilo, ale všichni jsme byli dobře oblečení a hned jsme si užívali hluboké louže u rybníka. Na angličtinu jsme však byli v maringotce a moc nás bavilo se učit anglicky barvy děláním barevných obtisků korkovými špunty. Tvořili jsme barevnou zahrádku, na kterou jsme po odpočinku na tvoření lepili mámu, tátu, sourozence vytvořené z ruliček papíru. Protože jsme se hezky rychle oblekli, měli jsme ještě trochu času si pořádně zacákat v loužích po cestě k rodičům. Ve středu nám teta Pavla přinesla kartičky mláďátek a jejich rodičů a my jsme hádali kdo ke komu patří a říkali jsme si jak se mláďátka jmenují. Při svačině na vyhlídce nad námi kroužil nějaký dravec, tak jsem hádali, jaká mláďátka by mohl ulovit on. Cestou k maringotce jsme letos poprvé zahlédli chrousta a moc nás bavilo ho pozorovat. Dozvěděli jsme se proč před sebou válí kuličku a moc nás to zaujalo. U maringotky pro nás teta Pavla připravila opičí dráhu, kterou jsme měli ve dvojicích (maminka/tatínek se svým mláďátkem) překonávat. Bylo to pro nás něco nového a hodně jsme si to užili. Odpoledne jsme si ještě stihli vyrobit motýlka a někdo taky chrousta z barevné plsti, posvětili jsme venku na sluníčku a chystali se za rodičema.

31. týden 4.5 - 6. 5. 2015

V pondělí jsme mezi námi přivítali novou kamarádku Helenku. Při uvítacím kroužku na nás pršelo, tak jsme si v kroužku říkali básničky o dešti. Cestou na svačinku k vysílači jsme počítali šneky a slimáky. Po svačince jsme se koukali na řeku a povídali si o vodě. Martina nám hrála na ukulele a učili jsme se novou písničku "prší prší pročpak asi, louka chce mít dlouhé vlasy". O tom jak louce povyroستly vlasy jsme se zanedlouho u maringotky přesvědčili na vlastní oči. Ještě jsme si připomněly písničku tancovala v lese víla, na kterou jsme si s Barborčiným šátkem zatancovali. Odpoledne jsme si došli na louku pro oblázky krásně ohlazené od vody a prstovými barvami jsme si kameny pomalovali a povídali si, co všechno ve vodě žije a jakou může mít sílu.

V úterý se knám přidal kamarád Toník i s maminkou. Svačili jsme na lavičce a poté jsme šli k "drakovi" hledat ztracenou Helenčinu termosku. Holky si stavěly zahrádku a kluci, kteří byli v úterý v převaze, si hráli na dřevorubce a poráželi odumřelé stromky a potom jsme dlouho šplhali po stromech. Ukázali jsme Toníkovi stezku odvahy a ve dvojicích jsme si jí prošli. Před obědem jsme se proměnili v opičky, které překonávali opičí dráhu a na závěr si zaskákali v pytli. Zazpívali jsme si, zahráli a už se těšili na oběd na špagety. Měli jsme miso polévku s tenkými nudličkami, které nám připomínali hádátka a poté špagety jako velké hady. Není se čemu divit, že jsme si vzpomněli na pohádku o Zlatovlásce, kterou nám teta Pavla při odpočinku četla. Odpoledne si kluci hráli spolu u maringotky a Barborka s Eliškou si vymýšlely příběhy u vrbiček.

Ve středu nás přivítal déšť, proto jsme si o něm v uvítacím kroužku povídali a všichni jsme dobře věděli, proč je užitečný a důležitý. Protože jsme měli za úlohu hledat ztracenou Helenkinu termosku, šli jsme po žluté směrem k "drakovi". Pozorovali jsme žížaly, kterých bylo hodně na cestě a velmi zvědavě jsme je chytali i do ruky. Termosku jsme našli na louce a byli jsme moc rádi, že jsme ji našli. Na angličtině jsme, kromě jarní písničky, vyráběli telefony a pokoušeli jsme se tichou poštou posílat anglické slovíčka, šlo nám to celkem dobře, ale nakonec nás víc bavilo jen tak telefonovat ve dvojicích. Na odpočinku jsme všichni hezky leželi a poslouchali příběh o Karkulce, někteří z nás usnuli a ostatní si četli s tetou Evou příběhy Kouzelných zvířátek, které máme moc rádi. Teta Eva chtěla vyrábět jarní mandaly, ale všichni se pustili do vyrábění "CD" o princeznách. Na princezny - Sněhurky si nakonec hrály všechny holčičky, kousaly do jablka a pak je princ Kirík musel polibkem probouzet - nu, v květnu lásky čas (: Potom se ale všichni proměnili v bojovníky a na louce zkoušeli svojí vlastní sílu.

32. týden 11.5. - 13. 5. 2015

V pondělí nás přivítala modrá obloha, sluníčko a krásná světlá barva listů na stromech. Rozhodli jsme se pro procházku lesem a moc jsme si to užívali. Hráli jsme si na Alenky z Říše divů, vyzbrojili se meči a trénovali výpady na draka, Šimůnek jako jediný kluk hrál kloboučníka a odvážně Alenkám pomáhal. Před obědem jsme společně připravovali mrkvový salát. Všichni si vyzkoušeli práci se škrabkou i struhadlem a nakonec se

nám podařilo zpracovat všechnu mrkev a salát k obědu velice chutnal. S tetou Martinou jsme rytmižovali a každý zkusel zahrát nějaký rytmus a ostatní to opakovali. Moc se nám to líbilo. V úterý jsme se potkali v Brdatkách a maminka Anežky Jana se k nám připojila jako průvodce. Byli jsme moc rádi, teta Jana toho ví hodně o přírodě a taky nám pomohla, když jsme byli už unavení ze sestupu po srázu plném kopřiv, aby jsme vykřičeli únavu a možná i trochu zlosti. U rybníku jsme pozorovali co všechno se kolem něho děje - pulce, kačky, ryby, mušky chodící po vodě....Na tvoření jsme si ukazovali jak to vypadá na mořském dně, co tam všechno roste a žije a pak jsme si každý vyrobili své vlastní mořské dno. Před odchodem jsme se zkusili napít jako zvířátka, teda pusou z misek a moc se nám to líbilo. Okamžitě jsme začali mluvit jako zvířátka, které jsme jakože byli - Eliška jako velká kočka, Barborka jako kůň, Bedřýšek jako koloušek a pak i malá srnka a Elinor jako tučňák.

Ve středu se nám moc líbila společná svačina okolo kouzelného ubrusu, který se po zaklínadlu "ubrousku prostři se" sám postřel. :-)

Došli jsme do části lesa, kde je spousta šišek. Toho jsme využili a zahráli jsme si na veverka a kuny. Cestou k maringotce jsme se všichni spojili ve vláček, který přejížděl po úzkých mostech (cestička mezi loužemi). Při svačince k nám zdáli doléhaly zvláštní zvuky motorové pily a traktoru. Hádali jsme, zda-li jsou to dřevorubci, nebo zvuky aut. Na vlastní oči jsme se mohli přesvědčit, že to byli zvuky od motorové pily a mohli jsme z bezpečné vzdálenosti pozorovat práci dřevorubců. Viděli jsme jak se nařezává strom, jak ho ostatní stromy nepustí k zemi a jak nakonec s velikou ránou padá do údolí. Povíдали jsme si kam strom putuje a co všechno ze dřeva doma máme. Byl to pro nás všechny velký zážitek. Odpoledne jsme si vyráběli mandaly z lučních kvítků. Byl to krásný, téměř letní den.

33. týden 18.5. - 20. 5. 2015

V pondělí jsme se sešli v Brdatkách a utvořili jsme velký uvítací kruh. Do naší školky se přišly podívat i dvě tety z jiné lesní školky a moc se jim u nás líbilo. Kirík si do školky přinesl morčátko Fleshe, o které jsme se celý den pěkně starali. U maringotky jsme Fleshe dali do ohrádky, která je připravená na tvorbu záhonku a ještě jsme mu tam dali malý stoleček, aby měl úkryt před sluníčkem. Pozorovali jsme co mu chutná, nosili jsme mu vodu a chovali si ho. Odpoledne jsme si povíдали, o tom, jaké nástroje jsou v orchestru, vyráběli jsme si hrkátka, hráli si na dirigenta a zpívali si písničku "já jsem muzikant".

V úterý ráno nás Lída při ranní písničce doprovázela na flétnu a bylo to moc fajn. U rybníka jsme pozorovali pulce, ale taky nás zaujal ptáček Konipásek, který nad rybníkem létal. Šli jsme se podívat k "Modrovousovi" a poprvé jsme se seznámili s příběhem O Ztraceném pokladu v Brdatkách. Byla to dobrodružná cesta a u chaty se nám nechtělo se moc dlouho zdržovat. Při cestě zpátky jsme se ještě zastavili v lese u krmelce, kde jsme skládali ze šišek naše jména, stavěli jsme domeček z klacků a hráli jsme si na škatulata batulata. Po obědě jsme stihli vyrábět bubínky z pomoci dřívěk a izolepy a už se těšili na výlet do Prahy.

Ve středu jsme měli velký výlet do České filharmonie na hudební program s Vlákem

Dvořá(č)kem. Ve vlaku do Prahy jsme si povídali o bezpečném chování ve městě a tak jsme přesuny metrem i tramvají hezky zvládli. Ve filharmonii jsme byli v Sukově síni a skvělý bylo, že jsme mohli sedět rovnou na pódiu společně s hudebníky. Hráli nám ukázky skladeb Antonína Dvořáka - veselé, smutné, rytmické, pomalé a rychlé...na všechny jsme mohli tančit, nebo jen poslouchat. Už víme jaký je rozdíl mezi houslemi, violončelem a basou a dokonce jsme si mohli vyzkoušet na housle i trochu zabrnkat. Protože přšlo přesunuli jsme se potom do Národní galerie, kde je hezké zázemí pro děti v restauraci a pak i v interaktivním dětském koutku, kde jsme si hráli dokonce i na velkou rodinu. Ve vlaku zpátky do Berouna jsme měli všichni veliký hlad a proto jsme snědli všechno, co bylo na svačinu a taky, co jsme ještě našli v batůžkách.

34. týden 25.5. - 29. 5. 2015

V pondělí jsme se sešli v Brdatkách u rybníka a přivítali jsme nového kamaráda Jáchyma. Vyprávěli jsme si příběh samotáře Sanytrníka, který kdysi žil v Berouně a zakopal poklad v Brdatkách, v čase kdy ještě byl lupičem. Poklad nikdy nenašel a tak se ho pokusíme najít my, když bude letní slunovrat a země otevírá poklady. Teta Martina nám na muzikoterapii vyprávěla další příběh o obrovi a tentokrát jsme ho volali tónem E - aby se nebál a přišel, i když je jakýkoliv, stejně ho budeme mít rádi. V úterý jsme měli sebou morče Flashe a Kirík taky donesl nářadí na hledání pokladu. Vykopávali jsme různé kořeny, kameny a nacházeli spousty zajímavých "pokladů". Na angličtině jsme si zopakovali písničky, které si zpíváme od začátku roku a hezky jsme si je pamatovali.

Ve středu na Den otevírání studánek jsme se po měsíci sešli opět se školkou na Zdejcíně. Čekalo nás společné čištění studánky pod Dědem. Přišli jsme náležitě vybaveni lopatkami a hrabičkami. Děti ze Zdejciny nám ukázaly cestu přes les a vzaly nás na některá svá tajná místa. V lese nás bylo dohromady 20 dětí, tak bylo veselo. Kromě čištění studánky jsme měli velkou práci s přenášením pulců z bahniště do vody. Naučili jsme ostatní děti písničku Tancovala v lese víla a společně jsme si zazpívali naši známou krásnou písničku Studánku Rubínku.

35. týden 8.6. - 10.6. 2015

Naším hlavním tématem po celé tři dny školky bylo nacvičování divadla, písniček příprava Stezky babky bylinkářky na akci Oslava příchodu léta. Protože divadlo nacvičujeme na rozcestí za rybníkem v Brdatkách, kde je spousta zajímavých míst, vždy se tam zůstaneme hrát a nejvíc nás baví hrát si u potůčku, nebo nahoře u krmítka. Po cestě k zázemí jsme poznávali bylinky, rostlinky a stromy, které rostou u lesní cesty, a také se vždy zastavujeme u naší klouzačky z hlíny. Ve středu jsme měli tvořivou dílnu s maminkami a vyráběli jsme si panenky z vlny, teda maminky je šili a my jsme si z vlny dělali různé výtvary.

36. týden 15.6 -17. 6. 2015

Týden před slunovratem jsme se v pondělí znovu potkali u rybníku a nacvičovali improvizální divadélko. Moc nám to šlo a každý z nás už měl vybranou divadelní roli – Kirík hraje i lupiče, ale i rytíře, Barborka jenom rytíře, Anička hrála s tetou Sandrou pocestního, Elinka, Eliška, Viktorka i Anežka rády hráli i lupiče i rytíře, Šimon si zahrál také všechny role, Jáchym vždy rád pozoroval a Bedříšek taky. Tenhle týden jsme už uměli všechny písničky a říkanky a moc jsme se těšili, kdy už konečně bude slunovrat, abychom mohli ten ztracený poklad i najít. V úterý jsme měli na návštěvě ve školce tetu Petru – botaničku a zase jsme se dozvěděli spoustu nových věcí o bylinkách, rostlinách, stromech. Ve středu jsme s tetou Evou vyráběli vousy na divadlo.

37. týden 22. 6 - 24.6. 2015

Poslední týden ve školce jsme si ještě v pondělí užili volnost a hraní v lese. Šli jsme od kapličky po žluté, a protože nás doprovázel Stázkín tatínek, tak jsme si hráli i s ním. Schovávali jsme se ve vysoké trávě, rozloučili se se skřítkem v domečku a odpoledne jsme se pokoušeli opéct buřty, protože byli dešťové přeháňky. Nakonec jsme si je opekli a pochutnaly si na nich. V úterý jsme měli speciální program. Jeli jsme na odrážadlech, kolech a motorkách po novém dřevěném mostě na dopravní hřiště, kde jsme si jezdili a učili se něco o dopravním značení a pravidlech pro chodce a auta. Obědvali jsme v kufro auta tety Sandry, protože právě přišlo a foukal vítr, ale moc se nám to líbilo. Byla s námi i teta Petra, která nám pomáhala vylézt na skálu u in - line dráhy a různě si s námi hrála. Odpoledne jsme šli do Tipsport laguny do bazénu, kde se k nám přidali i jiné maminky. Moc se nám tam líbilo a hodinka nám nestačila. Ve středu jsme si ještě užili den v lese, šli jsme od rybníku a ještě jsme se podívali jestli něco zbylo se slunovratového pokladu a odpoledne jsme si ještě tvořili s tetou Evou.